

nære o. s. v., men vi have nu en Gang ikke megen Respekt for den Slags Etiketter, man vil sætte paa os. Hvis for øvrigt det ærede Medlem vil anstille Undersøgelser tilbage i Tiden med Hensyn til, hvad han og jeg have foretaget af revolutionære Ting, tror jeg, denne Opgørelse ikke vil blive særlig hyggelig for det ærede Medlem.

Det ærede Medlem har forelagt os Resultatet af sine Studier over de sociale Forhold, og det samler sig da i, at hvor Højre er stærkt, er Socialdemokratiet det ogsaa, men hvor Venstre er stærkt, kan Socialdemokratiet ikke komme an. Jeg antager, at jeg har gengivet det ærede Medlems Tankegang rigtigt, ellers vilde jeg naturligvis ikke have bygget videre derpaa. Jeg skal ikke dvæle ved, hvad Venstre i sin Tid har gjort for at opamme Socialdemokratiet overalt, og heller ikke ved det ærede Medlems store og uvisnelige Fortjenester deraf, men jeg vil sige, at det ærede Medlems Studier kunne ikke være synderligt dybtgaaende og at han virkelig ganske undervurderer os her i Tinget, naar han tror, at denne Betragtning imponerer os. Det ærede Medlem skulde ikke — ja, han behøver selvfølgelig ikke at tage mod mine Raad — gaa omkring paa Landet og synge: Her er saadan en dejlig Skov, her er slet ingen Røvere. For en Menneskealder siden gjorde hele Højre her i København noget lignende, og vi vide jo, hvorledes det er gaaet. Det ærede Medlem vil sikkert, naar han ikke er i sit særlig glade Lune, komme til Erkendelse af, at det neppe vil gaa ham anderledes paa Landet, end det gik Højre i København, hvis der da ikke sker store Forandringer. Man har Erfaringer for at lære af dem. Det ærede Medlem tror aldeles ikke paa Højres Evne til at kæmpe mod Socialdemokratiet, men han beder os dog endelig at tage Venstre med, naar det skal gaa løs til Foraaret ved Borgerrepræsentantvalget. Ja vi kunde jo prøve paa, om det ikke kunde gaa, hvis Venstre gjorde det alene, thi naar Venstre kommer alene, siger det ærede Medlem, er det altid gaaet tilbage for Socialdemokratiet. Skulle vi prøve det? Maa jeg for øvrigt i den Anledning indskyde den Bemærkning til det ærede Medlem, at det kun kan bidrage til Socialdemokratiets Vækst, at man, som det ærede Medlem har sagt her i

Tinget, bruger Statens Penge til at smøre Godsejerne, saa at man kan faa Penge til at betale en Del af sin Gæld, og saa bag efter gaa ud i Verden og kalde det Retfærdighed. Denne Bekendelse er det ærede Medlem selv kommen med, den staar for hans Regning, hvorimod Venstres Ordfører har fralagt sig den. Tror det ærede Medlem ikke, at den Slags Operationer mere end noget andet maatte kunne bidrage til at fremme Socialdemokratiets Vækst?

Det ærede Medlem fortalte en Historie om en kongevalgt Landstingsmand, der var vraget baade af den ene og den anden Valgret, og som kun havde een Opgave, nemlig at komme Ræven tillivs, og af det ærede Medlems Ord fik jeg endda det Indtryk, at Ræven kunde spankulere omkring og hovere over, at den paagældende Landstingsmands Mission var mislykket. Det kan jo være en meget god Historie, men den kommer blot ikke den omtalte Sag ved. At det ærede Medlem fra Nakskov (Reventlow) misforstod den, overrasker mig mindre. Nej, jeg har polemiseret mod den almindelige Valgret som det ene saliggørende, og jeg nævnte som Eksempel derpaa, at to Mænd, som Venstre faktisk anser for at høre til de bedste, idet den ene er bleven betragtet som kvalificeret til kongevalgt Landstingsmand, den anden til Finansminister — den sidste kende vi mest til, og vi vide, at hans Anseelse gaar uden for Venstrepartiet — ere bleve vragede af den almindelige Valgret. Og nu kommer forleden Dag den ærede Krigsminister og nævner to Eksempler til, og hvis det bliver saaledes ved, kunne vi sige, at det er noget meget uheldigt noget. Jeg maa i Modsætning hertil love for det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme). Dette ærede Medlem har forstaaet min Tankegang, han har argumenteret ud fra mine Betragtninger, og det kan altid kun glæde en Mand, der deltager i en Diskussion, at Grundlaget, ud fra hvilket man argumenterer, er forstaaet fra begge Sider. Denne Indrømmelse maa jeg gøre det ærede Medlem, og jeg beklager, at han ikke er til Stede og kan nyde denne Indrømmelse. Hans Argumentation og dens Værdi kan man strides om, men det er en Argumentation. Det ærede Medlem gør nemlig gældende, at der er to Slags